

indarbejde et element af fleksibilitet i loven ved at lade muligheden for nedslagning være åben for alle husdyrsygdomme. Det er dog ikke hensigten at gennemføre en udvidet anvendelse af nedslagning som bekæmpelsesmiddel, jf. herved bemærkningerne til § 7.

Også som et nyt element foreslås en bestemmelse, der sikrer mulighed for indseende med genteknologisk frembragte husdyr. Det skal i denne forbindelse nævnes, at landbrugsministeren den 2. april 1986 i Folketinget fremsatte forslag til lov om gensplejsning m.v. vedrørende jordbrugsproduktionen m.v. (lovforslag nr. L 230, Folketingstidende 1985-86, sp. 8914-15 og 9238-82). Dette forslag blev ikke færdigbehandlet i folketingssamlingen og er ikke genfremsat.

Lov nr. 288 af 4. juni 1986 om miljø- og genteknologi regulerer bl.a. anvendelsen af genteknologisk frembragte organismer, der kan anvendes i jordbrugsproduktionen, ud fra hensynet til miljø, natur og menneskers sundhed. Landbrugsministeriet agter at varetage hensynet til jordbrugsproduktionen også for så vidt angår genteknologisk fremstillede organismer. Landbrugsministeriet finder det derfor hensigtsmæssigt, at der i de enkelte særlove på Landbrugsministeriets område i nødvendigt omfang foretages tilpasninger i regelgrundlaget, således at jordbrugsmæssige hensyn, der varetages i dag, kan varetages som en generel regulering af alle genteknologisk frembragte organismer, der kan anvendes i jordbruget. Nærværende lovforslag indeholder således i § 27 en hjemmel dertil.

Loven omfatter således et meget bredt område, og loven er udformet med henblik på, at den skal kunne danne grundlag for administrationen af dette område i en årrække. Hensynet til den fleksibilitet, der er nødvendig herfor, og til lovens overskuelighed forudsætter, at ministeren i ret vidt omfang bemyndiges til at udstede detailreglerne efter retningslinjer, som er fastlagt i loven.

Bemyndigelserne i loven vil i overensstemmelse med hidtidig praksis blive anvendt efter forhandling med de respektive erhvervs- og interesseorganisationer. Dette afskærer dog ikke de offentlige myndigheder fra at træffe de fornødne foranstaltninger uden sådan forhandling, når hurtig indgriben gør det nødvendigt.

4. Administrative og økonomiske konsekvenser

Lovforslaget fremhæver behovet for udbygning af de husdyrsygdomsforebyggende foranstaltninger, hvoraf nogle har været udført i nogen tid enten i henhold til lovbestemmelser eller i henhold til

aftaler mellem erhvervsorganisationer og staten, jf. bestemmelserne i § 10.

I samhandelen med udenlandske aftagere af dyr og animalske landbrugsprodukter stilles stadig øgede krav om attestdokumenteret frihed for husdyrsygdomme. For så vidt angår avlsdyr stilles desuden i stigende grad krav om oplysninger bl.a. om dyrenes genetiske arvmasse. Forudsætningen for, at det danske veterinærvesen vil kunne afgive sådanne attester, vil dels være et forøget kendskab til sygdomssituationen blandt husdyrene, dels at der til stadighed disponeres over den fornødne laboratoriekapacitet ved de veterinære institutter til en hurtig gennemførelse af de for attestationerne nødvendige analyser m.v. Samtidig med, at det klart vil være ønskeligt at kunne imødekomme disse krav for dermed at kunne forøge samhandelen og valutaindtjeningen, må det erkendes, at den udvidede samhandel, især inden for De Europæiske Fællesskaber, i sig selv indebærer en øget risiko for indslæben af smitsomme husdyrsygdomme, herunder eksotiske typer, som aldrig eller gennem lang tid ikke er forekommet her i landet og hvis tilstedeværelse ville få vidtrækkende følger for den danske husdyrbestand og landbrugseksport. Flere af de alvorlige sygdomme, som er nævnt i bilag 2, gruppe I, har i de senere år fået forøget aktualitet i Europa, f.eks. udbrud af klassisk svinepest i England to gange efter mange års frihed for denne sygdom, og udbrud af afrikansk svinepest i Belgien og Holland, hvor denne sygdom aldrig tidligere er set.

Lovforslaget indeholder de fornødne bestemmelser til at kunne imødekomme aftagerlandenes krav og reagere hensigtsmæssigt og effektivt i relation til sygdomssituationen herhjemme og i vore samhandelslande. Udnyttelsen af disse bestemmelser forudsætter imidlertid en vis forøgelse af ressourcerne hos de offentlige veterinære institutioner, der ellers ikke vil kunne yde den fornødne yderligere indsats i relation til disse yderligere formål med husdyrsygdomsloven.

I Veterinærdirektoratet skønnes de nye aktiviteter at ville kræve 2 nye årsværk til varetagelse af overvågnings- og tilsynsopgaver. Merudgifterne hertil skønnes at ville udgøre ca. 0,5 mill. kr. årligt. Herudover skønnes det nødvendigt over en ny tilskudskonto under Veterinærdirektoratet at optage et beløb på 0,1 mill. kr. i 1988 stigende til 0,3 mill. kr. i 1990 og 1991 til tilskud til husdyrsygdomsovervågning i form af betaling for rekvirerede diagnostiske undersøgelser.

På Statens Veterinære Institut for Virusforskning skønnes der at ville blive behov for i alt 6